

[Lembourn.]

velvilje i udvalget. Princippet i fradraget er jo, at det skal dække de reelle udgifter. Da man i sin tid gik over til et standardfradrag, var det for at forenkle beregningerne. Det var fornuftigt, men det betød ikke, at man forlod princippet om, at det fradrag, man har for vedligeholdelse, ikke skulle dække de reelle vedligeholdelsesudgifter. Det har aldrig været meningen. Den daværende finansminister, som er den samme som den nuværende, sagde også ved sin fremsættelse den 6. november 1965 af det forslag, hvorefter man forøgede fradraget, at det skyldtes, at der havde fundet prisstigninger sted siden den sidste fastsættelse i 1963. Ministeren godkender altså det princip, at når der er sket prisstigninger, må man også ændre fradraget.

Hvis man skulle gøre det helt nøjagtigt, skulle man vel følge indekset for byggeomkostningerne, og det er fra oktober 1965 til oktober 1971 steget med 63 pct. Det ville give et maksimumfradrag på 3.260 kr.

På et spørgsmål i udvalget om, hvor ministeren mente at maksimumbeløbet skulle ligge, svarede ministeren, at det skulle nok ligge på ca. 3.000 kr., hvis man skulle have dækning, så derfor har et mindretal bestående af de konservative medlemmer af udvalget stillet et ændringsforslag om, at man forøger maksimumgrænsen fra 2.000 kr. til 3.000 kr.

Jeg vil gerne sige om dette, at de parcelhuse, det drejer sig om — og det er også et svar til hr. Hans Lund — ikke nødvendigvis er store parcelhuse. Det drejer sig først om fremmest om de ca. 100.000 huse, som ligger i omegnen af de store byer og selvfølgelig især i omegnen af København, og som ikke er større end parcelhuse andre steder i landet, men som ligger steder, hvor håndværkerudgifterne er steget meget stærkt og betydeligt mere end gennemsnittet for hele landet. Hvis man derfor skulle give dem en reel mulighed for at få en rigtig dækning, måtte man tage hensyn til disse stigninger, og så er de 3.000 kr. endda i underkanten.

Jeg har forstået, at man ikke fra andre partiers side vil støtte dette ændringsforslag, men vi mener, at det ville være en retfærdighedshandling over for parcelhusejerne, og vi kan ikke se, at man skal politi-

sere i en sag som denne. Ministeren sagde i udvalget, at man skal ikke piske lidenskaberne op i forbindelse med denne sag. Nu skal man ikke være så bange for lidenskaber, der er såmænd ikke så mange af dem, men man skal i hvert fald ikke blande lidenskaber ind i skatteteknik, og det er jo skatteteknik, det drejer sig om. Det er simpelt hen bare en beregning af den reelle vedligeholdelsesudgift, og jeg synes ikke, det er noget særlig skattepolitisk svar, vi har fået.

Jeg vil anbefale tinget at gennemføre denne efter min opfattelse helt naturlige, retfærdige og rimelige regulering ved at stemme for vores ændringsforslag om en forhøjelse af vedligeholdelsesfradragets maksimumsbeløb fra 2.000 kr. til 3.000 kr.

Jens Foged: Venstre kan tiltræde de af finansministeren stillede ændringsforslag, og jeg har ingen bemærkninger til dem, medens jeg om det ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, det konservative folkeparti, vil sige, at når vi ikke kan tiltræde det, skyldes det ikke, at vi ikke er enige i, at der er tale om forøgede udgifter til vedligeholdelse af enfamilieshuset. Vi mener egentlig også, at de nok er steget fra de 2.000 kr. før til 3.000 kr. nu. Vi finder bare, at det i den givne situation er en isoleret ting, man trækker ud, som kun kommer til at gavne folk med en ejendomsværdi på over 200.000 kr., mens de, der ligger under 200.000 kr., har forholdsvis lige så stærkt forøgede udgifter. Det vil sige, at man piller ca. en tiendedel af enfamilieshusene, parcelhusene, ud af sammenhængen, og de ni andre tiendedele kan altså sådan set passe sig selv.

Vi mener, at vi skal have spørgsmålet om vedligeholdelsesudgifterne op til drøftelse, og vi vil også gerne tage det op ret omgående, men i sammenhæng med andre problemer vedrørende enfamilieshuset og lejerne.

Vi finder — og jeg vender igen tilbage til mit udtryk i skattelovgivningen — at vi skal gøre det hele så tidløst som overhovedet muligt, vi skal på den måde sørge for, at det hænger sammen, så den enkelte borger ved, hvorefter han haver sig at rette.

Vi ønsker altså, at det hele skal ordnes på længere sigt. Vi er klar til at gå i samarbejde også med det konservative folkeparti på dette område på længere sigt, men ikke isoleret som her.